

[Inger Stilling Pedersen]

kunne finde frem til, hvordan man kan løse disse problemer ude omkring ved f.eks. at rette en henstilling om, at man sørger for at gøre noget. Så har vi da opnået meget.

Kristeligt Folkeparti er ikke ude på, at vi skal gennemføre en masse foranstaltninger; vi ønsker bare at hjælpe de mennesker, der har det svært, for det er der altså nogle der har. Jeg synes, at det, vi har oplevet i dag, er en manglende forståelse for de mennesker, der har et problem; sagen drejer sig ikke om os, der ikke har noget problem.

Hvad angår reklamerne, ved jeg da godt, det er svært, og den diskussion har vi haft igennem 1970'erne og kan fortsætte med den også i 1990'erne, for hvordan afgrænser vi det? Det er jo næsten en umulig opgave. Derfor må vi prøve at se, hvor langt vi kan komme, hvor meget vi kan stramme de regler op, der allerede findes, og om vi kan sørge for, at der ikke forekommer reklamer for alkoholholdige drikkevarer, der henvender sig til børn og unge, eller at der opsættes reklamer på idrætssteder. Altså lave nogle kampagner for, at man ikke reklamerer.

I denne sammenhæng vil jeg gerne gøre opmærksom på noget andet, nemlig at reklame og oplysning ikke behøver at være det samme. Gode oplysninger om alting er nødvendige. Der var én, der nævnte vin. Dertil vil jeg sige, at en saglig oplysning om vin ikke nødvendigvis behøver at være reklame for vin. I reklame lægges der op til, at man ved at bruge dette eller hint og drikke det pågældende produkt bliver stærk og god og kan klare alle problemer. Vi kender det for medicins vedkommende, hvor ministeren jo også har strammet reglerne, fordi det var fuldstændig fjollet, at der i reklamer lægges op til, at man ville få det så og så godt ved at tage nogle bestemte piller. Sådan noget kan man også se i alkoholreklamer, der indbyder til ikke én, men to genstande, der måske ville gøre én ude af stand til at køre bil, hvis man havde fået det kvantum, der reklameres med.

Jeg håber, vi får en saglig behandling i udvalget, og det tror jeg også vi får, for jeg ved jo fra det, der er sagt i dag, at mange er enige om intentionerne bag forslagene. Og kan vi nå et stykke frem ad vejen, er det ikke forgæves, at vi har rejst problemerne.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til Kristeligt Folkeparti, at

jeg mange gange herinde, da jeg var her tidligere, har været irriteret over, at man den ene gang efter den anden kommer med forslag af den her art.

Det, som jeg havde håbet på, var, at Kristeligt Folkeparti ville gøre det, som jeg mener skal gøres i denne sag, nemlig at blive ved med at fortælle vores kolleger herinde i Folketinget, at vi bør have en samlet alkoholpolitik, hvor også de elementer, som er taget frem her, diskuteres.

Når man er meget klog fra mange sider og mener, at det, vi taler om, ikke er noget problem, må jeg gøre opmærksom på, at jeg har 40 års erfaring for, at det er et problem. Det gælder både i offentlige forsamlinger og på restauranter – ikke længere de helt store, for dér kan man få forskellige former for alkoholfrie drikke.

Fru Kirsten Lee sagde, at man jo i hvert fald altid kan bede om et glas vand. Javist, men det kunne da også være, der var afholdsmænd, der havde en bedre smag end at ville drikke det postevand, man f.eks. får i Københavns Kommune. Derfor kunne jeg godt ønske, at der rundt omkring blev vist en vis respekt for indstillingen hos afholdsmænd, for det er der i hvert fald mange der ikke har.

Nu har jeg ikke selv været en svag sjæl igennem de 40 år, men vi har tusindvis af alkoholikere her i landet, som bliver behandlet forkert på vores restauranter. Og også ved både offentlige og private receptioner bliver man nærmest betragtet som sådan én, der bare er lidt besværlig.

Jeg kan f.eks. nævne, at hvis man er til en større middag et eller andet sted – det har jeg af og til glæden af at være til – kan man komme til at vente både 10 eller 20 minutter på at få noget i sit glas. Der er skænket op til alle de andre, men så er der ham den forfløjne afholdsmænd, der skal tages særligt hensyn til. Det er også rigtigt, at tjenerne af praktiske grunde sætter øl på bordet osv. De spørger ikke folk, hvad de skal have. Og det er fristende for mange svage sjæle, skulle jeg hilse og sige.

Der er altså nogle reelle problemer her. Det er bare den måde, Kristeligt Folkeparti behandler dem på, jeg synes er forkert. Jeg synes, det skal indgå i en samlet politik.

Afslutningsvis skal jeg måske sige, at det heller ikke er særlig rart at se, at det i Danmark snarere er blevet reglen end undtagelsen på